

Gaston Bogaert

Geboren op 10-02-1896 te Aalbeke

Overleden op 30-07-1981 te Kortrijk

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Heer, geef hem de eeuwige rust!

† Bidt voor de ziel van de Heer

GASTON BOGAERT

echtgenoot van Mevrouw Rosa DAL

geboren te Aalbeke de 10 februari 1896
en godvruchtig overleden te Kortrijk de 30 juli 1981,
gesterkt door de laatste HH. Sacramenten.

Het leven van Gaston was een aanhoudende arbeid, een algehele toewijding aan het geluk en het welzijn van zijn gezin, en aan de bloei van zijn soms moeilijk bedrijf. Aan zijn familieleden en aan allen die hem in de zaken benaderden, heeft hij het voorbeeld gegeven van plichtsgetrouwe dienstbaarheid.

Vrolijk van aard, rechtschapen van gemoed, dat bezorgde hem talrijke vrienden; men mocht op hem rekenen, en zijn sociale aanleg bood raad en steun waar het nodig of nuttig mocht lijken.

Hij hield van het leven, van het gezelschap, van de natuur. Met onderwerping aan Gods Wil heeft hij toch zijn ziekte gedragen, en heeft hij zich, sinds geruime tijd reeds, in een vrome voorbereiding op de dood, in Gods handen overgegeven.

Dierbare echtgenote, heb dank voor uw genegen liefde, voor uw toewijding en vele zorgen. Laten we nu, in gedachten en gebeden, eeuwig verenigd blijven.

Beminde zoon Leon, ik beveel u moeder aan; wees haar steun, en houd mijn gedachtenis in ere.

Beste familieleden en vrienden, blijf me uw genegenheid betonen door een goed gebed voor mijn zielerust.

Druk Leman

Seigneur, donnez-lui le repos éternel!

† Priez Dieu pour le repos de l'âme de
Monsieur

GASTON BOGAERT

époux de Dame Rosa DAL

né à Aalbeke le 10 février 1896 et pieusement décédé
à Courtrai le 30 juillet 1981, muni des Saints
Sacraments de l'Eglise.

La vie du cher défunt fut un travail incessant, un dévouement sans bornes au bonheur de sa famille, et à la prospérité de ses affaires, souvent difficiles. Il a montré aux siens et à son entourage l'exemple frappant d'une activité débordante.

Il s'acquittait une foule d'amis, attirés par sa bonne humeur et par l'honnêteté de son caractère; on se sentait sûr de lui; et sa sociabilité se portait garant de ses bons conseils et de son aide.

Il tenait à la vie, à la société, à la nature. Cependant, quand son heure vint, il se savait préparé, depuis un certain temps déjà, à la mort, et il s'en remit en tout aux mains de la Divine Providence.

Ma chère épouse, ma mort vous a peut-être surprise. Merci de votre amour toujours tendre et fidèle; restons unis au delà de la tombe: un jour le ciel nous réunira à tout jamais.

Mon fils Leon bien-aimé, je vous confie votre mère. Adoucissez sa peine et sa solitude; entourez-la de tous vos soins, et gardez mon souvenir.

Et vous tous qui m'étiez apparentés, ou que je comptais parmi mes amis, ne m'oubliez pas dans vos prières.